

Fulls de ruta postconstitucionals

La sentència del Tribunal Constitucional espanyol ha esbossat una línia vermella per a Catalunya. Un *finis aquí* que ara els partits catalans comencen a interpretar per escatir el gruix i l'alçada de la línia. Quan falten dos mesos per a les eleccions al Parlament de Catalunya, les formacions polítiques que han defensat l'Estatut aprovat en referèndum, al marge de donar un sí o un no a les urnes el dia de la consulta, coincideixen a assenyalar que la sentència del Tribunal Constitucional és un punt d'inflexió en el catalanisme polític. En un debat a la Universitat Catalana d'Estiu, representants de CiU, PSC, ERC i ICV van exposar els seus fulls de ruta. Tret del PSC, la resta de partits posen sobre la taula la necessitat que Catalunya exerceixi el dret de decidir el seu futur polític, si bé també hi ha matisos en la manera de proposar aquest exercici democràtic.

CiU, el concert econòmic. El primer d'intervenir, el diputat de CiU Antoni Castellà, va remarcar que la situació d'atzucac en què es troba Catalunya és, en bona mesura, "perquè el catalanisme polític no ha estat unit i no ha fet por a Madrid". Castellà en va culpar especialment el govern català: "Com havíem de fer por al TC si la Generalitat va acceptar una llei de la dependència espanyola que envaeix competències i un finançament que escanya Catalunya?" Respecte a la resposta que cal donar-hi, Castellà va explicar que la federació nacionalista considera que "el dret de decidir és la clara resposta davant el no que ens dona el TC, establint tots els mecanismes possibles per exercir aquest dret sense limitacions si hi ha una majoria suficient, saltant-nos les barreres jurídiques si és necessari. I el primer pas que hem de fer és el concert econòmic, que les enquestes diuen que el vol el 80% de la població". Per al representant de CiU, cal fer "front comú dels partits a Madrid", que és on es pot dur a terme un "bloqueig institucional", i no tant a Catalunya.

Candidats dels partits parlamentaris del Principat van debatre sobre el futur immediat de Catalunya a la Universitat Catalana d'Estiu, a Prada de Conflent, dimecres de la setmana passada.

CiU, PSC, ERC i ICV debaten a l'UCE sobre què ha de fer Catalunya després de la sentència de l'Estatut. Només el PSC rebutja el dret d'autodeterminació i defensa l'Espanya federal de Zapatero. Al GPS dels polítics també hi ha la independència, el concert econòmic i el federalisme del dret de decidir.

El PSC acusa els independentistes. En segon lloc va ser el torn de la representant del PSC, Laia Bonet, que amb tota probabilitat serà la número dos de José Montilla. Escridassada per l'auditori, Bonet va fer una defensa aferrissada de l'Estatut com l'eina més útil de Catalunya per a desenvolupar-se en una "Espanya plural": "L'ambició nacional de Catalunya és l'Estatut. Mentre Espanya va fent camí cap al federalisme, si el ritme no és prou ràpid, Catalunya farà una aposta clara per la bilateralitat que no sigui traumàtica per a la resta d'Espanya. Hi ha ambicions

nacionals —referint-se a les consultes sobiranistes— que divideixen el país i frenen el progrés, però la del PSC uneix, i no accepto lliçons de patriotisme", va argumentar. Bonet va carregar durament contra CiU, que va acusar de "confondre els ciutadans dient un dia que és independentista i l'endemà que no". Segons Bonet, l'aposta del PSC continua essent el federalisme i en cap cas una consulta sobiranista, que, a parer seu, "divideix els catalans".

ERC, el millor moment per a la independència. D'una altra banda,

Laia Bonet –probablement la segona a la llista electoral del PSC per Barcelona– i Joan Puigcercós, candidat d'ERC, al debat de Prada.

el president d'ERC, Joan Puigcercós, va remarcar que, malgrat els aspectes negatius, la sentència té l'aspecte positiu que es produeix en un moment favorable a Catalunya. "Hi ha qui diu que hem perdut set anys amb el govern tripartit, però no és veritat: hem arribat a un estadi en què molta gent ara creu que la independència és una opció, i som davant d'un dels millors moments històrics per a la independència." Puigcercós, que es va endur bona part dels aplaudiments de l'auditori, va posar en relleu que avui, "a Catalunya, es discuteix entre autonomia o independència; el debat ja no és cap altre, i les eleccions giraran a l'entorn d'aquesta qüestió". En aquest sentit, va garantir que la seva formació treballa amb un full de ruta clar cap a la independència, si bé va avisar que no serà un procés amb resultats immediats, perquè caldrà negociar amb l'estat espanyol i assolir primer una majoria parlamentària a Catalunya.

En la seva intervenció, el president d'ERC també va advertir que Catalunya es troba ara sota "control policíac" del TC i de Madrid arran de la sentència, i va posar de manifest que, si bé fa una dècada molts catalans consideraven que Catalunya "era superior a Espanya", ara les cartes s'han invertit, i és Catalunya que perd pistonada amb l'espoliació fiscal i les retallades de competències.

ICV, decidir sigui què sigui, però decidir. Finalment, el vicepresident d'ICV, Jaume Bosch, va explicar que per a la seva formació "l'Estatut no esgota el nostre horitzó nacional", i si bé ICV se sent "orgullosa de l'Estatut", té clar que "Catalunya ja és en una altra etapa, malgrat que sembla que el PSC i el PSOE no se n'han adonat". Segons Bosch, "ja no n'hi ha prou de recuperar les competències de l'Estatut", sinó que "cal situar el dret a l'autode-

terminació de Catalunya al centre del debat, sense posar al davant interessos electoralistes".

Per als ecosocialistes, no es tracta de fer un debat sobre la independència sí o no, sinó sobre el dret d'autodeterminació de Catalunya, per a un estat federal, confederal o independent. Les paperetes oferirien la tria entre independència, estat federat, estat confederat i estat autònom. ICV apostaria en aquest supòsit per l'opció d'un estat propi federat a Espanya, ja que, segons el seu parer, és "una opció ja avui majoritària en la societat catalana perquè salvaguarda la cohesió social i nacional". ICV es mostra conscient que "el PSOE i el PP no acceptaran una reforma constitucional per a exercir aquest dret". I, si això passa, "les institucions catalanes han d'activar els mecanismes necessaris per a exercir el dret d'autodeterminació pel seu compte", sentència Bosch.

La proposta del federalisme del dret de decidir dels ecosocialistes, però, ja va trobar el rebuig del PSC, que, tal com va confirmar la consellera Marina Geli, no és una posició que els socialistes catalans tinguin intenció d'impulsar, perquè la seva aposta continua essent el federalisme del PSOE.

Gemma Aguilera

L'auditori sentència

L'UCE és un escenari tradicionalment planer per a ERC i per a determinats noms de CiU, i sobretot per a aquelles formacions que trenquen amb la dinàmica dels partits establerts i que ofereixen missatges diferents. En aquest debat, l'auditori va atorgar la primera posició a Joan Puigcercós, si bé en el torn de preguntes algun espectador es va mostrar empipat amb ERC. Jaume Bosch va rebre també molts aplaudiments, sobretot quan es desmarcava del PSC i remarcava el poc interès dels socialistes catalans per a avançar nacionalment, o quan feia referències als Països Catalans. El representant de CiU, Antoni Castellà, no va ser tan ovacionat, però va rebre el suport explícit del públic amb els xiulets adreçats a la representant del PSC, Laia Bonet, que va centrar bona part del seu discurs a atacar CiU. Val a dir, però, que mentre la socialista elevava el to dels seus atacs, i de vegades el to de veu, Castellà va mantenir en tot moment les bones formes i els arguments propis. Sens dubte, Laia Bonet va endur-se la nota més baixa de l'auditori. Referències constants a les bondats de Zapatero i de l'Estatut, i atacs constants a l'independentisme, li van costar alguna escridassada i molts xiulets.